

مهارت آموزی باید بر دانش افزایی مقدم باشد

هرچند استارتاپ های حوزه سلامت نسبت به یک دهه گذشته رشد قابل توجهی پیدا کرده اند و توانسته اند سهم قابل اعتنایی از بازار نظام سلامت را به خود اختصاص دهند اما اکنون برای رشد و توسعه خودشان با مشکلات و چالش های بیشماری مواجه اند.

دکتر پیمان کیهان ور، هم-بنیان گذار آرتان1100- شتاب دهنده استارتاپی دانش بنیان تبریز- در این خصوص به سیناپرس گفت: ما هم اکنون با چند مشکل در حوزه استارتاپ ها به ویژه استارتاپ های حوزه پزشکی مواجه ایم که خیلی از آنها زیرساختی هستند. نخستین مشکل زیرساختی که اکنون در این عرصه وجود دارد مربوط به سیستم های دانشگاهی است، یعنی چند درصد دانشگاه های علوم پزشکی و غیر پزشکی در چشم اندازها و ماموریت هایشان، هدف اصلی شان نگاه توسعه ای به مقوله استارتاپ است؟ اگر حمایت از استارتاپ در اهداف و کلید واژه شان ذکر شده است، چقدر به انجام این کار متعهد هستند؟ آنها تاکنون فقط تا حدی توانسته اند به این هدف شان متعهد باشند.

عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز افزود: چند درصد از دانشگاه های ما در برنامه های استراتژیک شان، مهارت آموزی مقدم بر دانش افزایی دانشجویان است؟ طبق هرم میلر، مهارت آموزی و ایجاد نگرش اهمیت بیشتری از دانش دارد. آیا ما روی نگرش دانشجویان مان هم فکر می کنیم یا فقط به انتقال دانش اهمیت می دهیم؟

مسوول سابق راه اندازی مرکز نوآوری و شتاب دهی آذربایجان(منشا) – اولین مرکز نوآوری دانشگاه های علوم پزشکی کشور در تبریز -اظهارداشت: من استاد دانشگاه به جای درس دادن باید نگرش دانشجویانم را توسعه دهم زیرا من به عنوان یک پزشک و متخصص نانوفناوری پزشکی و پزشکی بازساختی هرچقدر هم خودم را از نظر علمی ارتقا دهم اما سرعت حرکت علم از من بیشتر است. طبیعتا من نمی توانم کل علم را انتقال دهم بنابراین من به جای دادن ماهی به دانشجویان باید به آنها ماهی گیری را یاد بدهم، نگرش شان را با پرسیدن یک سری سوال ها توسعه

دهم اما سوال اینجاست من استاد دانشگاه چقدر برای انجام این کار آمادگی دارم؟

وی به سیناپرس گفت: آشنا نبودن مدیران، تصمیم گیران و تصمیم سازان با عمق پیغام و رسالت دانشگاه های نسل سوم از دیگر مشکلاتی است که ما اکنون در این حوزه با آن مواجهیم. مدیران ما عموما با مفهوم واقعی دانشگاه نسل سوم آشنایی ندارند. اگر هم با این مفهوم آشنا باشند، چند درصد درست اجرا می کنند؟ گاهی ذی نفعان سیستم اکوسیستم استارتابی به ویژه بخش دولتی راجع به استارتاپ ها صحبت می کنند اما به درستی اطلاعی درباره تعریف آن ندارند. آنها درباره شرکت بالغ صحبت می کنند. این مساله در مصادیق بالادستی کشور هم صادق است و نمونه بارز آن ایفای نقش رهبری (leader) به جای نقش تغذیه کنندگی (Feeder) است.

مشاور سابق فناوری و تجاری سازی ستاد توسعه علوم و فناوری سلول های بنیادی معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری ادامه داد: همچنین برای اعضای هیات علمی وظیفه مبتنی بر ایده پروری، منتورشیپی (مربیگری)، کوچینگ و توسعه [استارتاپ](#) تعریف نشده است. اصلا امتیازی به توسعه و ایجاد استارتاپ ها داده نمی شود به همین دلیل اساتید برای ارتقای سطح خودشان به دنبال اچ- ایندکس(شاخصی عددی است که می کوشد بهره وری و تاثیرگذاری علمی دانشمندان را به صورت کمی نمایش دهد) می روند. با کسب این شاخص، امتیاز می گیرند و تشویق هم می شوند. با انجام این کار طرح های بسیار عالی که می توانست ثبت اختراع شود یا استارتابی به وجود آید، تبدیل به مقاله می شود و به علت فاش شدن دیگر کاربردی پیدا نمی کنند.

وی بیان کرد: در دانشگاه ها نیز شرایطی برای رشد و پرورش استارتاپ ها فراهم نیست. هیچ ساز و کاری برای حمایت استارتاپ ها وجود ندارد. تنها حمایت دانشگاه ها از استارتاپ ها دادن وام است، در حالی که وام دادن به استارتاپ ها کشنده است و مرگ آنها را رقم می زند.

کیهان ور خاطرنشان کرد: تولید یک سری مفاهیم مختص بخش خصوصی است. شتاب دهنده ها باید توسط بخش خصوصی و سرمایه گذاران غیردولتی اداره شوند. دانشگاه ها باید از استارتاپ های محلی، منطقه ای و فرا منطقه ایکمک بگیرند. اجازه دهند که شرکت ها یا ایده های استارتابی سهامدار باشند. این امر تنها با برقراری ارتباط سازنده و درک متقابل نقش واقعی طرفین اتفاق می افتد.

گفتگو: فرزانه صدقی

منبع خبر : <https://sinapress.ir/news/124997>